

arbejde om den fælles asyl- og indvandrerpolitik. Kun i fællesskab vil man finde humane løsninger. Det skal være slut med at skubbe problemerne rundt mellem landene. På det punkt står Danmark stadig uden for samarbejdet, hvilket er et kæmpe problem.

Det Radikale Venstre finder, at forfatningstraktaten er den ramme, der gør det muligt at skabe europæiske løsninger på grænseoverskridende problemer på et fælles grundlag. Det er op til borgerne og politikerne at fylde rammerne ud. Det Radikale Venstre har nogle klare politiske mål for dette samarbejde. Det Radikale Venstre vil som hidtil kæmpe for sunde madvarer, miljøet og forbrugerbeskyttelse. Det Radikale Venstre vil af med landbrugsstøtteordningerne, og Det Radikale Venstre vil sikre et europæisk indre marked, hvor der er tæk på de kemikalier, der er i alt lige fra cremer til børnelegetøj. Vi skal sikre, at olieforurenede skibe bliver opdaget og stillet til regnskab. Vi skal skabe et Europa, der satser på forskning og innovation, så vi kan erstatte udflytningen af arbejdspladser med nye muligheder. EU er mere og mere et politisk projekt, mindre og mindre en kamp mellem landene og mere og mere en kamp mellem forskellige politiske holdninger. Unionen er ikke i kraft af sig selv rød, gul, grøn, blå eller andre farver. Europa er, hvad vi gør det til, hvad befolkningerne i Europa ønsker, vi skal gøre Europa til. Hvis der er et flertal for grønne løsninger, så bliver der grønne løsninger. Hvis der er et flertal for sorte løsninger, så bliver der sorte løsninger. Sådan er det, for sådan er demokratiet, og derfor er det selvfølgelig vigtigt, at partier med de politiske holdninger, der giver et grønt Europa, også er på banen og deltager i det europæiske arbejde. Kun på den måde kan vi præge Europa og få en bæredygtig udvikling. Det er med de holdninger, at Det Radikale Venstre vil søge at præge fremtidens Europa. Hovedspørgsmålet er derfor ikke, om dette er den ideelle traktat. Spørgsmålet er, om forfatningstraktaten er en bedre ramme end den eksisterende. Det radikale Venstre er ikke i tvivl om, at svaret er ja, og derfor siger Det Radikale Venstre ja til lovforslaget og forfatningstraktaten.

Et *mindretal* i udvalget (DF og EL) indstiller forslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget udtaler:

Den 27. september 2005 skal den danske befolkning stemme om, hvorvidt vi ønsker en forfatning for Europa. Allerede under 1. behandling af dette lovforslag så vi, hvordan de, der støtter det, gerne vil have os til at tro, at der blot er tale om en opdatering af Nicetraktaten. Intet er mere forkert. Forfatningen indfører en helt ny magt- og retsstilling i Europa, som Dansk Folkeparti vender sig imod, og som alle partier godt ved, at befolkningerne ikke ønsker. Derfor gør støtterne alt, hvad der er muligt, for at vildlede. Alene ordet »forfatningstraktat« er vildledning. Forfatningen vedtages ved en traktat, men i det øjeblik traktaten er vedtaget i alle medlemslandene, er der en forfatning – en grundlov – for Europa. Begrebet »forfatningstraktat«, som tilhængerne anvender, findes slet ikke i teksten. Derimod tales der side op og side ned om »forfatningen«. Ordet »forfatning« optræder mere end 200 gange.

Ved folkeafstemningen i Frankrig den 29. maj 2005 har et overvældende flertal på 54,1 pct. af de franske vælgere afvist den franske regerings stormagtsdrømme og tanken om en fælles grundlov for 25 europæiske nationer. På tidspunktet for denne betænkningens afgivelse er der kun få dage til afholdelse af en tilsvarende folkeafstemning i Holland, og meget tyder på, at også den hollandske befolkning vil underkende politikernes stormagtsprojekt. På denne baggrund burde det være en selvfølge, at den danske regering stillede vedtagelsen af L 137 i bero frem for igen og igen at fastholde, at regeringen insisterer på at gennemføre en folkeafstemning i Danmark om en forfatning, der i realiteten er faldet allerede ved den franske folkeafstemning.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget finder det påfaldende, at den poliske elite i Danmark, der støtter ønsket om den fælles grundlov for EU's medlemslande, konsekvent afviser at gøre en aktiv indsats for at give befolkningen indsigt i forfatningens indhold. Dansk Folkeparti har i Folketinget stillet det meget selvfølgelige forslag, at regeringen skal lade forfatningen husstandsomdele (forslag til folketingsbeslutning nr. B 15, Folketinget 2004-05 (2. samling), fremsat den 11. marts 2005, jf. Folketingstidende tillæg A side 5225 og 5219). Forslaget blev førstebehandlet den 29. april 2005. Betænkning blev afgivet den 20. maj 2005. Regeringspartierne, S og RV tog afstand fra ønsket om at husstandsomdele forfatningen. Udgiften ved husstandsomdeling var af Statsministeriet anslået til